

Dosarul nr. 2ra-234/22 (2-17118200-01-2ra-22022022)

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, Judecător – S. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grecu Maria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grecu Maria către Lipcan Ion cu privire la apărarea dreptului de proprietate privată și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul, prin obligarea pârâtului să restabilească gardul la poziția existentă la 18 noiembrie 2016 și interzicerea efectuării pe viitor a unor acțiuni de schimbare samovolnică a hotarelor comune existente între terenuri,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Grecu Maria, fiind menținută hotărârea din 30 noiembrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,

c o n s t a t ă :

La 25 aprilie 2017, reclamanta Grecu Maria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Lipcan Ion, solicitând apărarea dreptului de proprietate privată și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul, prin obligarea pârâtului să restabilească gardul la poziția existentă la 18 noiembrie 2016 și interzicerea efectuării pe viitor a unor acțiuni de schimbare samovolnică a hotarelor comune existente între terenuri.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că terenurile aferente caselor ce aparțin părților la proces sunt amplasate alături, având unele hotare comune. Terenul reclamantei se află în or. Călărași, str. XXXXXXXXXXXX, nr. 5, având numărul cadastral XXXXXXXXXXXX și suprafața de 0,0589 ha, iar cel al pârâtului – în or. Călărași, str. XXXXXXXXXXXX, nr. 7, având numărul cadastral XXXXXXXXXXXX și suprafața de 0,0769 ha.

La 18 noiembrie 2016, pârâtul, cu ajutorul a două persoane, a demolat o porțiune a gardului ce desparte terenurile aferente caselor lor și a început construcția unui

gard cu temelie capitală, aducând prejudiciu dreptului de proprietate al reclamantei, prin acapararea unei porțiuni de teren, or temelia gardului nou a fost construită în interiorul terenului ce aparține reclamantei.

Potrivit reclamantei, în anul 2009, pârâtul a întreprins încercări similare, depunând la Judecătoria Călărași o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat mutarea gardului în interiorul gospodăriei sale cu 20 cm. Prin hotărârea din 25 iunie 2009 a Judecătoria Călărași, menținută prin decizia din 21 ianuarie 2010 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 20 ianuarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, pretenția dată a pârâtului a fost respinsă.

În prezent pârâtul samovolnic a demolat gardul existent între gospodăriile lor și a instalat un gard în interiorul terenului aferent casei ei, cu acapararea unei porțiuni de teren.

Reclamanta s-a adresat Inspectoratului de Poliție Călărași, însă prin încheierile din 09 decembrie 2016 și 24 noiembrie 2016, i-a fost refuzată aplanarea conflictului, cu indicarea de a se adresa în instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat obligarea pârâtului să restabilească situația anterioară încălcării dreptului de proprietate, prin restabilirea gardului la poziția existentă la 18 noiembrie 2016 până la demolarea gardului dintre gospodării în mod samovolnic, interzicerea pârâtului efectuarea pe viitor a unor acțiuni de schimbare samovolnică a hotarelor comune existente între terenurile cu nr. cadastrale XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, amplasate în or. Călărași, str. XXXXXXXXXXXX, nr. 5 și str. XXXXXXXXXXXX, nr. 7, și încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2020 a Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Grecu Maria, fiind menținută hotărârea din 30 noiembrie 2020 a Judecătoria Strășeni, sediul Călărași.

Pentru a decide astfel Curtea de Apel Chișinău a constatat că gardul a fost construit de Lipcan Ion pe linia de hotar, în locul gardului existent anterior. Instanța a reținut prevederile Ordinului Directorului general al Agenției Relații Funciare și Cadastru nr.70 din 04 august 2017, care în pct. 35 din Tabelul nr. 1 prevede că pentru terenurile din intravilanul localităților, întovărășirilor pomicole, toleranța de poziție liniară planimetrică reciprocă a punctelor de hotar E(R) constituie 0,40 metri.

Astfel, abaterile de la linia de hotar se încadrează în erorile admisibile, ținând cont de faptul că părțile litigante nu dispun de un act al organului competent de stabilire a hotarului în natură, prin urmare hotarul terenurilor ce le au în proprietate sunt generale, astfel la categoria dată de terenuri erorile-devieri de la linia de hotar depistate se încadrează în cele admisibile, care nu trebuie să depășească 0,40 m, iar probe contrare nu au fost prezentate.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile apelantei precum că hotarul terenului a fost stabilit încă până la instalarea intimatului în terenul respectiv, or, hotarul reprezintă linia imaginară sau fizică ce indică punctele extreme ale terenului, delimitându-l de alte terenuri, iar un act al organului competent de stabilire a hotarului în natură, instanței nu i-a fost prezentat.

La 28 decembrie 2021, Grecu Maria a înaintat recurs asupra deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii

primei instanțe, cu adoptarea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a invocat argumente similare celor din acțiune și cererea de apel.

La 14 martie 2022, Lipcan Ion, prin intermediul avocatului Osoian Lilian, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la 27 octombrie 2021 (f.d. 97, vol. II), fiind recepționată de recurentă la 29 octombrie 2021 (f.d. 109, vol. II).

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că recursul declarat de Grecu Maria, înregistrat la 28 decembrie 2021 și expediat prin poștă la 23 decembrie 2021 (f.d. 110, vol. II), este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de Grecu Maria urmează a fi declarată inadmisibilă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură

civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de Grecu Maria.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Grecu Maria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Maria Ghervas